

23. Hilleshögs kyrka.

Pl. 11.

Litteratur: B 293, L 341. J. Hadorph, Färentuna Häradz Runestenar (1680), n:r 15; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 229 a; O. Celsius, SR 1, s. 15; J. E. Arenius, De Antiquitatibus Insulae Feringsöensis (diss. 1751), s. 14; V. Dahlgren, Färentuna härad, 1851 (ATA); UFT 2 (1872), s. 29; E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 100.

Äldre avbildningar: Leitz (teckning hos Peringskiöld a. a., träsnitt hos Hadorph a. a. och B 293).

Runstenen satt enligt Hadorph i »Hillershög Kyrkiemur», enligt Peringskiöld i »Hillershög norre Sakerstiemur»; samma uppgift i *Bautil*. Den var ungefär på mitten kluven i två delar, och toppen var skadad. Vid någon senare ombyggnad har stenen tagits ut och de båda delarna insatts på olika ställen i sakristians yttermur: den övre delen (A) i norra väggen, den nedre de-

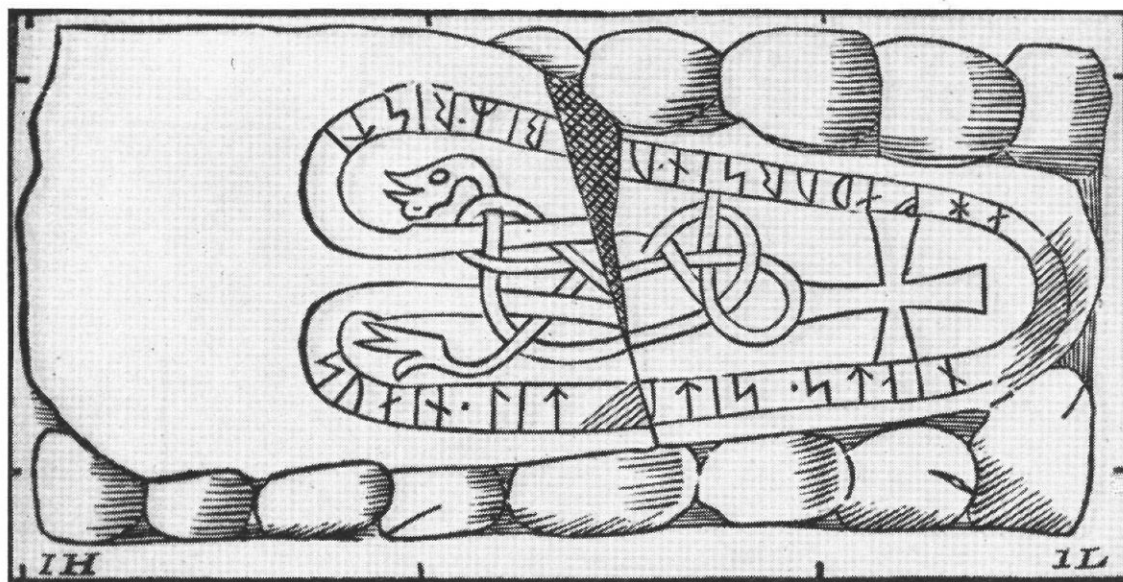

Fig. 18. U 23. Hilleshögs kyrka. Efter B 293.

len (B) i västra väggen. De blevo dolda av murbruk och voro ännu vid Brates besök 1901 icke synliga. Säkerligen ha de åter kommit i dagen vid kyrkans restaurering 1921.

Röd sandsten. Övre stycket $0,65 \times 0,35$ m., nedre stycket $0,72 \times 0,61$ m. Ristningslinjerna äro fina, såsom alltid hos Öpir.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter B 293):

B: **suain** · [lit] · · A: **ais** - [·] **staina** · · **f** · · · **ah** · **fapur** **sin** [·] **y** B: **bir** [·] **risti**

Svæinn let ræisa stæina [æftir] . . . , faður sinn. Öpir risti.

»Sven lät resa stenarna efter . . . , sin fader. Öpir ristade.»

Till läsningen: 28 **i** är icke stunget, 30 **y** tydligt stunget. Av ordet **lit** finns endast nedre delen av 6 **l** och översta spetsen av 7 **i** i behåll. Av runan 12 är nedre delen (med bst) bortslagen. Av 15 **a** finns endast bst, men denna är tydlig. Toppen av stenen är svårt skadad. Efter 18 **a** finns endast en runa, 19 **f**, i behåll. — B 293: 9—12 **tis**; 18 **a** saknas, likaså 19 **f**; 30 är **u**, icke stunget.

Mellan 18 **a** och 20 **a** har funnits plats för ordet *æftir*, ett skiljetecken och ytterligare 2 à 3 runor. Namnet på fadern kan ha varit [of]ah, d. v. s. (ack.) *Ofæig* Ofeg; se om detta namn U 2.